

МАТИЈА БЕЋКОВИЋ, рођен 1939. у Сенти. Академик, пише поезију, прозу и есеје. Књиге песама: *Вера Павладољска*, 1962; *Меџак лунџалица*, 1963; *Тако је љоворио Маџија*, 1965; *Че – џираџеџија која џираје* (ко-аутор Д. Радовић), 1970; *Рече ми један чоек*, 1970; *Међа Вука Маниџоја*, 1976; *Леле и куку*, 1978; *Два свеџа*, 1980; *Поеме*, 1983; *Боџојављење* (избор), 1985; *Кажа*, 1988; *Чији си џи, мали?*, 1989; *Изаброне џесме и џоеме*, 1989, 1990; *Тридесеџи и једна џесма*, 1990; *Наџкокоџи*, 1990; *Сабране џесме I–VI*, 1990; *Ово и оно* (избор), 1995; *Поџиџис*, 1995; *Ђерађемо се јоџи*, 1996; *Хлеба и језика*, 1997; *Муџка џужбалица* (избор), 1999; *Од до*, 1999; *Очинсиџво* (избор), 2000; *Најлеџице џесме Маџије Бећковића* (избор), 2001; *Ниси џи виџце мали*, 2001; *Црноџорске џоеме*, 2002; *Кукавица*, 2002; *Трећа рука*, 2002; *Сабране џесме I–IX*, 2003; *Каже Вука Маниџоја* (избор), 2004; *Тако је љоворио Маџија I–III* (избор), 2004; *Седимо нас двоје у суџону џлавом* (избор), 2005; *Кажем џи џихо: ниџиџа нам не џреба*, 2006; *Кад будем млађи*, 2007; *Пуџи којеџ нема*, 2009; *Боџојављење*, 2009; *Кад будем јоџи млађи*, 2012; *Косџиџи*, 2012; *Сиџаница за оџкуџ вучџих коџа*, 2012; *Оли ми џа даџи*, 2014; *Учини ми љубав*, 2014; *Ољедало*, 2015; *Три џоеме*, 2015; *Праху оца џоезије*, 2016; *Одломци из чиџавоџи*, 2016; *Сиџо моџих џорџреџа*, 2018; *Кад дођеџ у било коџи џрад*, 2018; *Био је смак свеџа* (избор и нове), 2019; *Кад се џоново родим*, 2019; *Људмилине џесме*, 2020; *Црна Гора – име једне вере*, 2020; *Онамо намо – џорџреџи и џесме*, 2021; *Најнајнија*, 2022. Књиге есеја, записа, беседа и разговора: *О међувремену*, 1979; *Служба Свеџом Сави*, 1988; *Сима Милуџиновић / Пеџар II Пеџровић Њеџоџи*, 1988; *Косово најскуџља срџска реч*, 1989; *Овако љовори Маџија*, 1990; *Мој џреџиџосџављени је Геџе*, 1990; *Поеџиџка Маџије Бећковића* (зборник), 1995; *Предсказања Маџије Бећковића* (зборник), 1996; *Маџија – сиџари и нови разџовори*, 1998; *О међувремену и јоџи џонечему*, 1998; *Послуџања*, 2000; *Небоџи*, 2001; *Саслуџања (1968–2001)*, 2001; *Маџија Бећковић, џесник* (зборник), 2002; *Поеџија Маџије Бећковића* (зборник), 2002; *Човек без џраница*, 2006; *Мисли*, 2006; *Беседе*, 2006; *Изаброна дела I–VII*, 2006; *Служба Пусџиџњаку цеџиџњском*, 2013; *Сабрана дела I–XII*, 2013; *Сенџа*, 2021.

МАРИЈА ВАШ, рођена 1972. у Вршцу. Библиотекар-саветник, преводи са немачког језика. Библиографије (коаутор): *Библиографија Иве Андрића (1911–2011)*, 2011; *Библиографија Иве Андрића. Књ. 2, (2011–2021)*, 2022.

ТАМАРА ВЕРЕЖАН, рођена 1977. у Новом Саду. Докторанд је на Филозофском факултету у Новом Саду где је и дипломирала на Одсеку за романистику – француски језик и књижевност. На Факултету за правне и пословне студије др Лазар Вркатић је стекла диплому основних и мастер студија из англистике. Запослена је у Високој пословној школи струковних студија у Новом Саду као наставник страног језика. Бави се истраживачким радом из области лингвистике и усвајања језика и преводи са француског и енглеског углавном стручне текстове и научне радове. Избор превода: Вељко Милковић, *Гравитационе машине*, 2013; Александра Марковић Новаков, *Српске светиње Шар-џланине, Призрена и околине*, 2019; Душан Шиђански, *Сиварање Европске федерације – што је наш задатак. Сусрет са Денијом де Ружмоном*, 2020.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клејва Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немушћии језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји џрајови*, записи о вуковима, 1987; *Градишћиа*, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме, 1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урокљивих слика, 1995; *Семољ ѿора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круј*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Поврајџак у Раванџрад*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Ојвсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ људи*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чиињање џаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи*, 1–3, 2011; *Бихѿоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ћоровића и молитвом Иве Андрића, 2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејчићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поетици, 2015; *Изабрана дела*, 1–5, 2017–2018; *Даноноћник 2*, 2019; *Бројчаник*, путописни дневници, 2021; *Сабрана дела*, 1–9, 2021; *Никад досѿа живоѿа – даноноћни зајиси*. *Даноноћник 3*, 2023. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (прир. М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (прир. М. Јевтић), 2011; *Насамо*

с Миланом Коњовићем, разговори, ликови, осврти, 2018; *Разговор с Немањом*, биографска и аутопоетичка сабирања (прир. Немања Пеић), 2020. Приредио више књига српских писаца.

МОМЧИЛО ГОЛИЈАНИН, рођен 1938. у Крекавицама код Невесиња, БиХ. Од 1967. до пензионисања 2004. године радио је као професор књижевности у Гимназији у Невесињу. Пише књижевну критику, есејистику и приповетке. Радове објављивао у тридесетак књижевних часописа и листова. Учествовао на многим научним симпозијумима, добитник више награда. Један је од обновитеља СПКД „Просвјета” у Невесињу и њен дугогодишњи председник. Члан је Удружења књижевника Републике Српске и Удружења књижевника Србије. Монографије, есеји, огледи и критике: *Књижевно дјело Марка Марковића*, 1998; *Моћност књижевних исцртавања*, 2000; *Вјечни романо живој*, 2001; *Алекса Ј. Ковачевић: сјорисја, њаирисја и њесник*, 2002; *Да не овлада мржња*, 2004; *Ослобођене ријечи*, 2004; *Трајање за љејом и смислом*, 2006; *Брајсјиво Голијани*, породична монографија, 2007; *Ојкоси њује и радосја*, 2010; *У свјејету кријике и белејрисјике*, 2012; *У свјејлу ријечи*, 2017; *У друјсјиву њисаца*, 2019; *Између врхова и њоднојја књижевне ѡеографије*, 2020; *Есеји и ојледи*, 2022. Књиге проповедака: *На ѡрјинама сјаарине*, 2009; *Крајке ѡрече*, 2013; *Пази на којој си* (избор), 2015; *Селишја*, 2016; *Ах, ѡа сјаара времена*, 2018; *Са ѡрчом кроз живој*, 2021. Приредио више књига српских писаца.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Љејојиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друјо лице*, 1998; *Ојсја*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку сјаиха*, 1978; *Слајање времена*, 1983; *Примарно и њијанса*, 1985; *Поезија и ојрујје*, 1988; *Образац и чин – ојледи о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошца Пејровића*, 1998; *Ојледи о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни ѡсао*, 2002; *Профили и сјауације*, 2004; *Размена дарова – ојледи и зајиси о савременом сјаском ѡснесјају*, 2006; *Савременосја и наслеђе*, 2006; *Кријичке разједнице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Ојледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродсја и разјајине – ојледи и дневнички зајиси*, 2014; *Осмајрачница – књижевне и ојсје ѡеме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Подсејања и ѡјовори*, 2022. Приредио више књига српских писаца.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала на теми

под називом „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитник награде Руског дома у Марибору за превођење песама на српски језик руског песника Јурија Давидовича Левитанског. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

МИЛАН ГРОМОВИЋ, рођен 1988. у Чачку. Докторирао је 2022. године темом „Византијске теме и мотиви у српској поезији друге половине 20. века: Милорад Павић, Иван В. Лалић, Милосав Тешић, Слободан Костић” на Филозофском факултету у Новом Саду, где ради као научни сарадник на Одсеку за српску књижевност. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књига песама: *Стирала*, 2020. Књиге научних есеја и огледа: *Зайиси из стиуденійскої дома – ірема есејима о књижевности*, 2014; *Плаво ірозорје – оіледи о визанійіјској духовности и сродним аіеііііма срійскої іесниііііва ХХ века*, 2023. Приредио више књига.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Криіічареви іарадокси*, 1980; *Срійски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Паііеіііке ума” (о іјесниііііву Павла Поііовића)*, 1983; *Традиііја и Вук Сііефановић Караііћ*, 1990; *Хазарска іризма – іу-мачење ірозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни іоіледи Данила Киіа: ка іоеііііци Киіове ірозе*, 1995; *Кроз ірозу Данила Киіа: ка іоеііііци Киіове ірозе II*, 1997; *О іоезііи и іоеііііци срійске модерне*, 2008; *Іво Анрић – мосіі и жртіва*, 2011; *Іван В. Лалић и њемачка лирика – једно иіііерііексіуално ісііражівање*, 2011; *Милуіііна Бојііћ іјесник модерне и вјесник авангарде – о іоезііи и іоеііііци Милуііііна Бојііћа*, 2020; *Сажеііа іоеііііка сажимања: ка іоеііііци Данила Киіа III*, 2023. Приредио више књига српских писаца.

ШАНТАЛ ДЕЛСОЛ (CHANTAL DELSOL), рођена 1947. у Паризу. Француски филозоф, политички историчар и романописац. Основала је 1993. године Истраживачки институт „Хана Арент”. Њен рад је инспирисан Жилијеном Фројндом и Пјером Бутангом. Гл. дела: *Поіііііііііке ідеје у двадесетом веку*, 1991; *Пали Ікар, іоііраіа за смислом у несііурном свеііу*, 2003; *Неііраведна іривда – іроіііііі іііраііііе меііународноі ірива*, 2008; *Крај хриііііансіііва и іовраіііак іаіанізма*, 2021.

ЈЕЛЕНА ЗЕЛЕНОВИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику, пише текстове за сајтове.

МАРИЈА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ МИХАЈЛОВИЋ, рођена 1978. у Косовској Митровици. Пише студије, есеје, огледе и књижевну критику, докторирала на прози Петра Сарића. Бави се проучавањем поезије и прозе књижевника са подручја Косова и Метохије, као и проучавањем књижевне историје и теорије српских и руских писаца. Објављене студије: *Слика и идеја – њоеџика и криџика*, 2011; *Миљковић између њоезије и миџа*, 2012; *Знамења и значења – ољеди о српској књижевности Косова и Метохије*, 2018; *Миџ(о)њоеџика романа Пеџра Сарића*, 2021.

НАТАША КАТИЋ, рођена 1996. у Руми. Дипломирала је 2019. године српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. На истом факултету је 2020. одбранила мастер рад „Мотив прељубе у прози Светолика Ранковића” и уписала докторске академске студије. Области интересовања: српска књижевност 19. века, књижевност српског реализма и ране модерне.

ВЛАДИМИР КЕЦМАНОВИЋ, рођен 1972. у Сарајеву, БиХ. Пише романе, приповетке, сценарије и колумне. Објављене књиге: *Последња шанса*, 1999; *Садржај шупљине*, 2001; *Феликс*, 2007; *Тој је био врео*, 2008; *Сибир*, 2011; *Зигови који се руше*, 2012; *Тиџо, њоџовор* (коаутор П. Марковић), 2012; *Das ist Принцип*, 2014; *Каинов оџиљак* (коаутор Д. Стојиљковић), 2014; *Осама*, 2015; *Немањићи*, трилогија (садржи књиге *У име оца*, *Два орла и У име сина*), 2016–2017; *Као у соби са ољегалима*, 2017; *Два крџа и једна крв*, 2017; *Кад ђаволи њолеџе*, 2022.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Објављена књига: *Леџ Минервине сове – ољеди о њозоричној уметности*, 2017.

МАЉГОЖАТА ЛЕБДА (MAŁGORZATA LEBDA), рођена 1985. у Новом Сончу, Пољска. Песникиња, фотограф, доктор хуманистичких наука, детињство је провела у Вјелкој Железничковој у подножју Сондечких Бескида, а студирала у Кракову. Године 2014. одбранила је докторат „Скривен говор слике. Улога поетике у интерпретацији савремене фотографије”. Предаје на Педагошком факултету у Кракову. Још као студент добила је више књижених награда. Њене књиге су више пута проглашаване књигама месеца, а добитница је више стипендија за рад на поезији и докторским студијама. Ауторка је песничких збирки: *Оџворена на 77*

сїраници, 2006; *Траїови*, 2009; *Граница шуме*, 2013; *Гушїар*, 2016; *Снови укермеркера*, 2018; *Mer de Glace*, 2021. (Б. Р.)

АШИЛ МБЕМБЕ (ACHILLE MBEMBE), камерунски историчар и политички теоретичар који је студије завршио на Универзитету Сорбона у Паризу, запослен је на институту Витс за друштвена и економска истраживања на Универзитету у Јоханесбургу (Јужна Африка). Теме које га заокупљају су афричка историја, друштвени односи у Африци, као и односи између Африке и света, сагледавање Африке и света у светлу постколонијалних студија. Као неко ко не жели да буде сврстан у групу теоретичара постколонијалних студија, он наводи да свој рад посматра кроз призму прихватања и трансцендентирања различитости. Преведене књиге на српски језик: *Полїтїке неїријатїельстїва*, 2019. Преведени есеји на српски језик: „Некрополитике” у: *Периферије йолїтїчкої*, (ур.) Ј. Благојевић, М. Стошић, Ј. Тимотијевић, 2017; *Универзално йраво на дисање*, 2020. (Н. Р.)

МИЛА МЕДИГОВИЋ СТЕФАНОВИЋ, рођена 1948. у Подгорици, Црна Гора. Дипломирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду, а магистрирала на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави се књижевним радом, понајвише критиком, есејистиком и културном историографијом, аутор неколико монографија и великог броја научних и стручних текстова из књижевности, библиотекарства и културне историје. Монографије: *Невестїа у свадбеном крућу*, 1995; *Народна библиотїека у Краћујевцу (1866–2004)*, 2005; *Јаїодинско библиотїекарстїво (1851–2011)*, 2011; *Урамљена лїтованања: йрїлої шурїсїтїчкої истїорији Пащїровїћа*, 2013; *Бршљан уз кућу*, 2014; *Сањиви свей од месечине*, 2016; *Музїчка истїорија Краћујевца (1818–2018)*, 2020; коауторка је књига *Мећурайно књижевно сїваралашїво: йроза, йоезїја и криїшка (1935–1941)*, 2014. и *Кулїурна бащїина Пащїровїћа*, 2018. Ауторка је више документарних изложби из културне историје Србије и Црне Горе, а приредила је више књига. Живи и ради у Београду.

ВОЈИСЛАВ МИЛУТИН, рођен 1957. у Јакиру код Гламоча, БиХ. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Здухач*, 1984; *Кучка*, 1986; *Лес*, 1993. Романи: *Службена белешка*, 2016; *Брай*, књїа йрва *Ойис ума*, 2023.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио преко четрдесет књига историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месец од венецїанскої саїуна*, 2013; *Код живахної оїледала*, 2014; *Сїисак сеновїїх имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан коју је сїао да се одмори*, 2018; *Дуїо йуїовање у*

Табану: северна љрича, 2020. Одабране књиге поезије: *Наш мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенићисћички свет*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонијација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развићак нових насеља у Банату 1920–1941*, 2013; *Школство у новим насељима Баната 1920–1941*, 2013; *Српско добровољачко љићање у Великом рају 1914–1918*, 2014; *Незайамћена бићка – српски добровољци у Русији 1914–1918*, 2016 (превод на чешки: *Zaromenutý boj – Srbští dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американци – српски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Српски добровољци из Баната, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби оићанћи из Мађарске у Краљевину Јућославији (1921–1941)*, 2020; *Од раја до оићације – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонисћичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

ГЕРД МОРГЕНТАЛЕР, роћен 1962. у Мосбаху у југозападној Немачкој. Докторирао и хабилитирао у Хајделбергу код чувеног професора Пола Киркофа, у то доба судије Уставног суда СР Немачке. Бави се уставним правом, еколошким правом и пореским правом. Професор је Универзитета Зиген и један од оснивача Друштва Освалда Шпенглера. Гл. дела: *Слобода кроз љраво*, 1999; *Освалд Шћенлер у доба љлобализације* (уредио са Максом Отеом и Давидом Енглесом), 2018.

НИКОЛА ПАВЛОВИћ, роћен је 1986. у Пожаревцу. Основне и мастер студије завршио је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Бави се цикличном друштвеном теоријом, социологијом савременог друштва, социологијом образовања и социологијом сукоба. Пише есеје, чланке и критику. Један је од оснивача и председник Центра за културну обнову Археофутура. Члан је Матице српске и Српског социолошког друштва.

АЛЕКСАНДРА ПАУНОВИћ, роћена 1990. у Лесковцу. Основне и мастер академске студије завршила је на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком на Филолошком факултету Универзитета у Београду. При Институту за књижевност и уметност као истраживач сарадник завршава докторску дисертацију „Херменеутика и обликовање душе у лирским дискурсима Иве Андрића“. Области интересовања: компаративно и херменеутичко изучавање српске књижевности 20. века, филозофија књижевности, теорија књижевности, књижевна критика (изазови посткритичког мишљења, посебно у домену савременог песништва), јужнословенска компаратистика, текстологија новије српске књижевности. Научне радове и књижевну критику објављује у периодици.

ОЛЕНА ПЛАНЧАК САКАЧ, рођена 1961. у Руском Крстуру. Завршила је 1987. Филозофски факултет у Новом Саду, студијску групу Југословенске књижевности и српскохрватски језик. Од 1988. године ради у НИУ „Руске слово” на пословима лектора, затим новинара, а од 2000. до данас је на месту уреднице рубрике за Културу и образовање. Од 2019. године заменица је главног и одговорног уредника, а 2021. изабрана је за главну и одговорну уредницу недељника *Руске слово*. Пише литерарну и позоришну критику, поезију и прозу, радове објављује у периодици. Објавила је књигу књижевних критика на русинском језику *Шийко (Сийо)*, 2016, двојезично збирку интервјуа *Вецей од бешеди / Вице од разговора*, 2018. и збирку песама на српском језику *Између две обале*, 2020, која је објављена и на русинском *Медзи двома њобрежјами*, 2021. Члан је Друштва новосадских књижевника и Друштва књижевника Војводине. Живи и ради у Новом Саду.

СУНЧИЦА РАДУЛОВИЋ ТОРБИЦА, рођена 1965. у Оцацима. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Николајевски ноћурно*, 2018; *Одбрана њролећа*, 2019; *Као љубав у Тоскани*, тројезична збирка, 2020.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. До сада је објавила преко сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбрович, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Праја*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије ѓрага*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Факћомонијаже – (њорћрећи, живићойиси, јубилеји, сећања, разјовори, ѓисма, мислио о ---)*, 2020. Објавила је и више антологија.

НАТАША РАКИЋ, рођена 1988. у Крагујевцу. Завршила је основне и мастер студије на одсеку за немачки језик и књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу, где завршава докторске академске студија из области наука о књижевности. Преводи текстове са немачког и енглеског језика, активно учествује на националним и међународним конференцијама и објављује научне чланке у домаћим и страним часописима. Уредница је тематског зборника међународног значаја *Африка: књижевности, култура, језик, ѓолићика*, 2023.

МИЛИЦА ЂУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године са темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бекство*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи животи*, 2013; *Мржња, пријатељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбуршке сцене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свети*, 2007; *Мемоари преживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни њрини*, 2005; Флен О’Брајен, *На реци „Код две њице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исход коже*, 2003; *Кица мора њаси*, 2004; Лиза Скотлајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умрећи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис култура, контракултура, усјонхий конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ